

Reconstruir la Identitat Masculina: Una necessitat política.

Gener de 2006

Els homes han d'usar la violència.

Qualsevol home que no segueixi les normes del gènere masculí queda exclòs de la masculinitat i pot ser agredit físicament, verbal o psicològica. És a dir: o amb mi o contra mi. En aquest sentit l'homosexualitat i la feminitat són els dos gran perills on pot caure l'home que s'emmiralla en la Identitat Masculina Tradicional. És en aquest últim gran manament de la virilitat es plasma la tercera característica de la nostra societat: l'heterosexisme com a forma de coerció i de control social. En aquest sentit cal entendre la violència clàssica contra tot el que és minoritari i diferent, ja que posa en perill el paper regulat i superior de l'home: la violència contra els efeminats, els maricons, els moros (sic), els jueus i, en general, contra tots aquells que no segueixen les normes socials generals.

Els homes tenen permís per usar la violència si el context ho reclama. És més, forma part d'una de les seves obligacions com a mascles: usar la violència en situacions de risc. (...)

Fins i tot, en situacions extremes, els homes han de matar altres homes o ser matats per ells. Lluitar (i vèncer!) reafirma la nostra masculinitat. Les frases "No siguis gallina", "Ets un covard", "A què no t'atreveixes", "ets un calçaces", etc. són exemples clars del mandat masculí d'enfrontar-se violentament a les provocacions sempre que calgui.

Existeix, però, un altre factor que augmenta encara més les probabilitats d'utilitzar la violència per part dels homes: la contenció emocional. En contenir l'expressió de les emocions i els sentiments (perquè l'expressió emocional és femenina, recordem-ho) els homes generen tensió. Aquesta dona lloc a la ràbia i a esclats de violència que sí són fàcils d'expressar per als homes perquè fer-ho forma part dels sentiments acceptables de la virilitat.

En una situació on es té permís per a usar la violència és lògic que aquesta s'utilitzi sempre que es consideri útil per a la situació, encara que sigui de forma simbòlica. En aquest marc, s'entén la clara necessitat de dominar els altres que moltes vegades s'observa com una forma de demostrar la pròpia identitat masculina. La necessitat de competir seria una forma simbòlica de complir amb aquest manament. Les relacions masculines amb l'esport, i molt especialment el futbol, serien una altra mostra sublimada de la necessitat de dominar com a manera de demostrar la masculinitat.

